Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Eu bat în taină la poarta cuvântului Meu şi găsesc trezie şi Mă las cu mângâierea Mea ca să-Mi întăresc portiţa. E zi de serbare în poporul Meu, şi Mă voi lăsa cu cuvânt peste Israel. E zi de veghe şi de lucru peste poporul Meu.

Iar tu, puiule scump, copilă plăpândă, ia, tată, de la Mine mângâiere, că Eu mereu îţi ţes veşmânt de mângâiere, dar se ivesc de peste tot rozători, şi nu-ţi mai ţine de cald veşmântul cel de mângâiere. O, ţie îţi este frig, şi nu mai ştie nimeni ce frig îţi este ţie, dar Eu ştiu mereu, mereu, şi Mă zbat să-ţi încălzesc puterea sufletului tău, că nu mai are cine, şi rău Mă doare durerea ta şi lacrima ta şi căutarea ta după mângâiere. Ţi-a slăbit puterea, tată, şi am slăbit şi Eu în tine, că nimeni n-a căutat să înveţe bine cărarea Mea spre voi. Cărarea nebătută de mers abia se mai zăreşte de cărare, dar Eu nu pot să nu merg pe ea. Eu merg aşa cum pot, dar merg. Dis-de-dimineaţă vin cu duhul mângâierii, cu zi de serbare, cu Ilie, proorocul Meu, şi pun mâna Mea cerească pe creştetul copilului care este de la Mine dat ţie, şi voiesc să-i dau în taină cuvânt de bucurie şi duh de bucurie.

O, copile scump, Eu, tată, te-am făcut scump prin naştere din cer, şi te-am cuprins cu dragoste mare, fiule, şi te-am învăţat cărarea, şi te-am aşezat pe ea, şi am pus în această copilă duh de dragoste, că dacă nu puneam, ea nu avea. Eu am pus, ca să-ţi dau ţie dragoste, şi să te cuprind în ea şi să te fac dragoste, copile scump, şi am zis să fii copil, şi aşa eşti trecut pe masa Mea. Te-am prins în braţe ca pe un copil mic, ca să stai copil mereu şi să cauţi mereu după Mine. Copilul când se face mare se desprinde de mama şi de tata, dar pe tine te-am numit copil ca să nu te mai desprinzi de Mine şi de dragostea Mea, ca să te am, tată. O, şi te-am dat mângâiere acestei copile a Mea, şi din iubire v-am dat putere ca să-Mi staţi în lucrul Meu. Ce minunat e lucrul Meu, tată! Tu trebuie să înţelegi pe ce stă lucrul Meu din voi. V-am strâns în braţul Meu, o mânuţă de inimi, şi v-am dat lucru la masa Mea, şi tu să fii credincios, tată, în cele ce am făcut Eu, că iată, încep să simt greul în lucru. Vin în zi de serbare şi te ating pe creştet, şi te atinge Ilie proorocul şi te împuterniceşte cu duhul râvnei lui de Dumnezeu, şi te învaţă iubirea. Vin spre tine, copile scump, vin în taină să-ţi întăresc credinţa şi iubirea. Te-am aşezat să stai ca o iubire vie în viţă şi să vă dau de pildă la venirea Mea. O, nu te răci, nu sta altfel în viţă, că nu am putere în viţă fără hrana ei. Iubirea îşi are soţii ei. E mare taină acest cuvânt, şi nu cu oricine se încearcă iubirea. Iubirea îşi are soţii ei, fiule. Ea e din cer, ea e sfântă, ea e copil. Iubirea e copil, fiule scump. Copilul e fără de vină când se naşte din cer şi când rămâne veşnic copil în iubire. O, nu fărâmiţa iubirea, ai grijă de ea, tată, să fie întreagă, că Eu ţi-am spus că fără iubirea ta trage din greu carul în care-Mi port lucrarea Mea de azi. Eu vin şi te alin, copile scump, şi te serbez azi, că eşti copilul Meu şi ai numele proorocului Meu care-Mi găteşte calea ca să vin a doua oară. Vin şi îţi aduc din nou darul iubirii şi te întregesc în iubire, ca să lucrezi cu ea, ca să simţi cu ea, ca să Mă mângâi tu pe Mine cu ea, cu iubirea ta de copil. Ţi-am spus, tată, nu demult că n-am avut în poporul Meu pildă de copil. Nimeni n-a voit să fie copil. Toţi cei pe care i-am avut în lucru s-au făcut mari, şi cel mare ştie să facă rele, fiule. Cel mare ştie să întineze iubirea, dar copilul o ţine curată, copilul are iubire de copil. Ţine trează iubirea, copile scump, iubirea pe care am pus-o Eu în tine, şi pune-o să crească, tată, şi hrăneşte-Mă cu ea, că nu mai am putere în voi fără iubirea din voi. Eu te cuprind cu dumnezeirea Mea şi îţi dau din sânul Meu iubire. Ia, tată, ca să ai şi ca să-Mi dai Mie. Ai grijă, copile scump, de lacrima care plânge pentru tine şi după tine, că am slăbit în lucrul Meu. Tu erai odată flacără de iubire şi Îmi pregăteam din ea lucrul Meu de azi, planul Meu de azi şi de mâine şi de veci, fiule. Tu eşti o mlădiţă răsădită de Mine. Stai în

dragoste, copile scump, şi mângâie-Mi lacrima care curge lângă tine, şi dă-Mi putere, tată, ca să pot lucra lucrarea Mea peste pământ şi să vă dau plata iubirii.

Sărutul Meu Mi-l las peste tine. Sărutul Meu cel sfânt să-ţi aprindă flacăra iubirii. Eu te serbez şi te mângâi cu Duhul Meu Cel Sfânt, şi voi lucra cuvânt în zi de serbare peste Israel. Rămâi în iubire, şi cu iubire să stai înaintea Mea. Rămâi în viţă, copile al iubirii, că tu din iubire eşti născut, din cer şi din iubire, copile scump. În taină te cuprind, în binecuvântare te înfăşor. Stai treaz, că aşa voiesc să stai. Amin.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl, şi sunt în cuvânt. Amin. Eu sunt în Tatăl, şi Tatăl este în Mine. Amin. Eu sunt Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

Este scris în Scripturi taina veacurilor care s-au scurs de la venirea Mea cea văzută între oameni, de la naşterea Mea între oameni. Este scris în Scripturi că voi veni şi Mă voi numi Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Este scris în Scripturi că voi avea un popor care va sta înaintea Mea la cea de a doua venire a Mea.

Pace ţie, poporul Meu chemat la pregătirea Mea pentru venirea Mea cea de acum! Pace ţie, fiule Israele, căci poporul Meu se numeşte Israel, aşa se numeşte de la Avraam şi până în veci. Pace ţie, poporul Meu, şi stai sub cortul pregătirii, fiule Israele, şi stai bine, copile scump, căci cununiţele de mireasă nu se deosebesc între ele. Pace ţie, mireasa Mea, poporul Meu mireasă! Mireasa are veşminte albe, şi de aceea te-am născut din cer şi din cuvânt, poporule, mireasa Mea, ca să fii mireasă curată înaintea venirii Mele.

Cobor cuvânt. Mă fac cuvânt în grădină, Mă fac praznic de serbare şi de hrană pe masa Mea cu Israel şi nuntesc cu zi de serbare şi cu oaspeţi cereşti la serbare. Este scris că voi trimite pe Ilie proorocul mai înainte de venirea Mea cea de a doua ca să întoarcă pe fii spre părinţi, şi pe părinţi spre fii, ca să cruţ pe omul care se întoarce cu faţa la Dumnezeu. Proorocul Ilie se uită cu Mine la tine, poporul Meu de azi, şi se scutură peste tine cu duhul râvnei lui de Dumnezeu. El nimic n-a avut pe pământ, nimic, decât dragoste mare şi râvnă mare pentru Mine şi pentru împărăţia Mea în om, în Israel, care era poporul Meu. Jertfa lui de preot ceresc pe pământ a avut mare putere, că mare este taina de preot al lui Dumnezeu. Jertfa lui adusă Mie ce a fost, măi Israele? Jertfa lui care a ars înaintea Mea a fost rugăciunea lui, care a coborât foc din cer ca ardere de tot. Pe altarul lui a ars rugăciunea lui, ardere de tot, şi rugăciunea lui s-a făcut foc care a ars pe altarul lui, care a mistuit tot ce era pus înaintea Mea, ca semn al împlinirii rugăciunii lui şi al credinţei în Dumnezeul Cel adevărat.

O, poporul Meu, să nu te temi de proorocii mincinoşi de azi, să nu te temi. Proorocul Ilie este peste tine şi lucrează râvnă în tine, lucrează mai mult decât a lucrat atunci peste Israel. Râvna lui a avut putere mare, iar credinţa lui a biruit pe proorocii mincinoşi. Era Ilie singurul prooroc al lui Dumnezeu. Erau mulţi prooroci în jurul lui, erau patru sute şi peste patru sute şi încă patru sute, şi el era singur prooroc înaintea Mea şi în numele Meu în Israel, şi a biruit împăraţi şi prooroci, şi mare a fost lucrarea Mea în el, dar mare a fost puterea rugăciunii lui. Nu viţelul care a fost pus peste altarul lui, ci rugăciunea lui a fost arderea de tot înaintea Mea. Viţel a avut şi altarul proorocilor mincinoşi, dar Eu nu voiesc arderile de tot, ci voiesc duh de credinţă, duh de rugăciune, duh de lucrare a omului cu Mine, Domnul Cel adevărat dintre dumnezei. De aceea am spus lui Israel: *«Să nu ai, Israele, alţi dumnezei afară de Mine».* Aşa spun şi azi, şi te hrănesc, poporul Meu, cu adevăr din Mine, ca să fii tu adevărul Meu între oameni, căci oamenii, fiule, au o mulţime de dumnezei, dar tu să lucrezi, tată, cu duhul şi puterea lui Ilie, să lucrezi şi iar să lucrezi, ca să ştie tot omul că nu este Dumnezeu afară de Mine. Te îndemn mereu la duh de rugăciune. Mereu vin şi te îndemn să nu ai alt dumnezeu afară de Mine, ca să rodească rugăciunea ta, fiule din Israel, să rodească aşa cum a rodit rugăciunea lui Ilie, care a coborât foc din cer, ca semn al Dumnezeului Cel adevărat.

O, poporul Meu, sunt în serbare cu tine şi cinstim pe proorocul Ilie şi rugăciunea lui. Oamenii erau urâţi de tot înaintea Mea, şi Ilie proorocul a voit să-i întoarcă cu faţa spre Mine, ca să le dau frumuseţe feţei oamenilor. Mă strecor adeseori printre voi, copiii Mei, şi Mă las cu tainele cuvântului Meu, cu pildele vieţii, fiilor, căci am cărare prin mijlocul lui Israel. Omul e urât de tot înaintea Mea, şi nimeni nu se uită în oglindă ca să se vadă cât este de urât. Tot omul se uită în oglindă, dar se uită să se vadă cât e de frumos, ca să se vadă cum poate fi frumos, dar nimeni nu se uită în oglindă ca să se vadă cât este de urât înaintea Mea. Se uită în oglindă omul, ca să se vadă cum îi stă cu dumnezeii lui, cu plăcerile lui, cu împărăţia lui, şi omul nu-I mai slujeşte Dumnezeului Cel adevărat. Numai dumnezei mincinoşi peste tot, numai minciună peste om, şi proorocul Ilie merge pe pământ şi dărâmă mereu altarele lui Baal, şi Baal cu fiii lui ridică alte altare, şi fumul de pe altarele lor înăbuşe pe cei din cer şi pe cei de pe pământ care sunt din cer, şi nimeni nu se mai uită în oglindă ca să se vadă cât este de urât înaintea Mea.

Israele, copil frumos, să fii, tată, frumos, că de aceea îţi spun copil frumos, ca să fii frumos înaintea Mea. Eu sunt pilda Omului Cel nou, venit din cer pe pământ, ca să se uite la Mine tot omul care vrea să fie din cer, care vrea să fie frumos şi curat ca cerul. Eu sunt oglinda ta, Israele, copil frumos, copil înfrumuseţat cu darurile Duhului Sfânt, venite la tine cu Mine. Să nu te uiţi, copile frumos, să nu te uiţi nici cu gândul, nici cu privirea la dumnezeii cei vopsiţi. Să nu te uiţi, că îţi strici frumuseţea dacă te uiţi, îţi strici privirea şi vederea ei dacă te uiţi, îţi strici firea dumnezeiască pe care o am Eu mereu peste tine, o strici dacă te uiţi la vremea cea vopsită de azi. Tu să fii copil curat, copil primenit de Duhul Sfânt, şi să stai în Duhul Sfânt, că nimeni nu mai stă în Duhul Sfânt înaintea Mea.

O, poporul Meu, o, fiule scump, Mă uit mereu în tine, Mă uit cu mulţi ochi şi văd dumnezeii străini cum năvălesc ca să te abată de la Duhul Sfânt al curăţeniei, dar tu ai armă tare şi cerească, şi să n-o laşi din mână de când te scoli şi până te culci, şi de când te culci şi până iar te scoli din aşternutul trupului tău. Vremea e vopsită şi îţi face cu ochiul de peste tot, şi dă năvală de peste tot şi îşi arată păcatele ei, dar tu să fii copilul Meu, copilul Tatălui Meu, şi să strigi la El mereu, că iată ce te învăţ Eu pe tine, ca să ia şi omul cel fără de cărare, să ia învăţătură de curăţenie şi de sfinţenie, căci cu luptă se menţine sfinţenia, cu curăţenia se face curăţenie.

Fiule scump, când vezi că vremea de azi dă să te abată de la cele sfinte, când ea dă să-ţi murdărească simţurile cu privirile ei păcătoase, cu cântecele ei de vrajă, cu marfa ei cea otrăvită, o, fiule, când păcatul trage spre tine să te facă să guşti din mizeria lui, din gustul lui cel stricător de sfinţenie, tu să te scoli atunci şi să zici:

Tatăl nostru, Care eşti în cer, sfinţească-se numele Tău, şi să fie voia Ta şi împărăţia Ta pe pământ ca şi în cer, Tată. Şi ne dă pâinea Ta cea spre viaţă, şi ne dă iertare, şi ne ajută să fim şi noi iertători, şi nu ne lăsa să alunecăm în ispită, şi fii izbăvitorul nostru, Tată, şi ne scapă de cursa celui rău şi de faţa lui şi de lucrarea lui cea pierzătoare de suflet şi de trup. O, Tată, curăţeşte-ne simţurile şi pune îngeri tari în porţile simţurilor noastre, că vremea e năvălitoare, Tată, şi caută la porţile simţurilor noastre. O, Tată, fă-ne să fim copii, ca să ne dai împărăţia cerurilor. Fă-ne să fim curaţi, ca să avem Duh Sfânt, să Te avem pe Tine, şi să se teamă de locul Tău din noi tot duhul cel stricător de om, care a făcut omul urât înaintea Ta. Şi ne dă nouă hăinuţa harului, ca să fim neam sfânt înaintea Ta. Amin.

Fiule, fiule, aşa să faci când ai de biruit răul care vine spre tine, spre inima ta, spre gândul tău; să te ridici cu îndrăzneală şi să zici rugăciunea Tatăl nostru până ce răul slăbeşte şi se duce dinaintea ta. Aşa să faci, ca să nu intre răul în tine, să nu intre prin nici o portiţă, fiule scump. Nu te gândi să nu-L amesteci pe Dumnezeu în răul care vine spre tine, ci ia-L pe Domnul cu îndrăzneală şi zi cu limba şi cu inima până ce Tatăl Se face biruitor răului care vine să te mânjească pe tine. Te învăţ pe tine, fiule din Israel, ca să ştie şi omul care se luptă să se scoale spre Mine şi nu poate în faţa biruinţei răului. Ia-L pe Tatăl în tine şi nu lua răul în tine, nu-l lăsa să intre. Stai în braţul Tatălui tău, Israele, poporul Meu, fiul Meu de azi. Să rămână păcatul mort

la uşa ta, şi tu să stai viu înaintea Mea. Aşa să facă tot omul care caută cu Dumnezeu şi cu mântuirea de la Dumnezeu. Vorbesc cu tine, poporul Meu, ca să ştie şi omul cel fără de cărare că duhul cel lucrător al proorocului Ilie strigă să se întoarcă omul spre Dumnezeu şi să se facă fiu al lui Dumnezeu prin credinţă şi prin stăruinţă.

M-am lăsat în grădină, Mă fac cuvânt în grădină, ca să ia Israel hrană caldă şi să se mângâie cu Duhul Sfânt, Care curge peste grădină. Azi e zi de sfat ceresc, de lucrare a sfatului lui Israel. Am rostit cuvânt să se adune cei peste zeci, cei peste cincizeci, cei peste sute, ca să privesc cu ei peste mersul lui Israel şi ca să îngrijim cărarea lui Israel, să vedem bine dacă este vreun spin de smuls din semănătură, vreo greşeală de îndreptat, vreo veghe de întărit mai mult, vreo nepotrivire de pus pe potriva lucrului Meu de azi, vreo ascultare de întărit şi de împlinit, căci duhul şi puterea lui Ilie proorocul se desăvârşeşte cu pace şi cu orânduială peste Israel.

Fiilor din grădină, mergem în mijlocul lui Israel. Eu voi fi în sfatul lui Israel şi vom lucra lumină, ca să se vadă tot mai bine calea, iar poporul Meu să se împuternicească în duhul rugăciunii cea cu rod viu, aşa cum a fost rugăciunea lui Ilie, proorocul Meu. Vom sta în sfat ceresc, ca să înveţe străjerii poporului Meu, şi să ia apoi oile învăţătură de la străjeri.

E toată lumea sub povara păcatului, şi Eu cobor din cer ajutor şi strigare şi cărare pentru omul care vrea să găsească şi el cărarea. Păcatul cel mort prinde viaţă peste tot. Păcatul cel viu ţine în viaţa lui mulţime de suflete, şi n-are cine să-l înveţe pe om. Omul bisericii s-a ascuns de cuvântul Meu care curge din tronul Meu peste pământ. Scormone omul bisericii, scormone cu făcliile lui ca să vadă dacă cineva din biserica lui se ridică să stea în taina cea de azi a bisericii cea vie, care vine cu cuvântul Meu peste lume. Ca şi iudeii de demult care căutau pe cei ce credeau în taină în Hristos, aşa şi azi, omul bisericii scormone în casa lui să dea afară pe cei ce se îndreaptă spre lucrarea de nou Ierusalim peste biserică. Omul bisericii nu vrea să se îndrepte spre lucrare de om nou, de om edenic. Omul bisericii din lume slujeşte la tot felul de dumnezei, şi nu se ridică spre sfinţenie în biserică. A dat de la el calea cea adevărată şi a rămas fariseu omul bisericii, şi nu se scoală spre pocăinţă. Eu strig mereu la el, dar el nu se scoală, că nu mai poate; nu poate, că se teme de sfinţenie; nu poate, că n-are frică de Dumnezeu. Stă nepăsător omul bisericii, trăieşte ca lumea şi mai urât ca lumea, că se mai şi ascunde sub haină sfinţită, şi omul nu mai ştie pe unde este calea.

Venirea Mea în cuvânt, lucrarea Mea de pregătire i-a prins pe toţi nepregătiţi, aidoma ca în vremea lui Noe, şi nici azi nu crede nimeni pe Noe, ca şi atunci. Dar Eu am venit şi am lăsat loc şi vreme pentru har, ca şi atunci, aidoma ca pe vremea lui Noe. E vremea harului, dar omul bisericii din lume face fum, ca să nu se vadă Dumnezeu în lucrarea cea de nou Ierusalim, ieşită din mijlocul bisericii, ieşită ca un foc care să mistuie tot ce este uscat şi stricat, şi să-şi facă loc cele vii şi veşnic vii înaintea Mea. Omul cu viaţă păcătoasă nu iubeşte cuvântul Meu şi viaţa care vine din el, şi de aceea omul bisericii de azi nu se poate ridica să se facă plăcut Mie, să aducă pocăinţă înaintea Mea.

Poporul Meu, tu să înveţi de la Mine şi pe omul bisericii care te caută pe tine, că iată, vine pe furiş şi te caută, că iudeului îi e frică de iudeu, şi se ascunde iudeul care caută după Hristos Cuvântul. Învaţă, tată, pe omul bisericii care caută scăpare de la Mine prin tine, că mai e puţină vreme, şi le voi da la aceştia putere de mărturisire a cuvântului Meu cel venit din cer pentru pregătirea cărării pe care Eu vin, căci timpul e pe sfârşite.

Tu, poporul Meu, în rugăciune să nu slăbeşti, în sfinţenie să nu te pripeşti, că mare va fi biruinţa Mea prin rugăciunea şi prin sfinţenia ta. Tu, poporul Meu, să te întăreşti în credinţa venirii Fiului lui Dumnezeu, după cum Eu am cuvântat prin Scripturi, şi vor cădea sub acest munte mulţime de noroade care vor veni şi vor căuta să se acopere cu acoperământul acestui munte, căci lucrarea de nou Ierusalim a cuvântului Meu va prinde sub ea pe tot iudeul şi pe tot elinul şi pe tot neamul care va căuta mântuire prin sfinţenie şi prin iubire de sfinţenie. Tu eşti mic, poporul Meu, dar puterea lucrării Mele e mare, fiule, e munte înalt lucrarea Mea cu tine, e

legea sfinţeniei spre care va curge mulţime de noroade ca să înveţe legile sfinţeniei şi viaţă de veac nou între cer şi pământ, fiindcă Eu vin să dobor pe cel din urmă vrăjmaş, ca să poată vedea omul calea, fiilor. Biserica nu va mai fi o minciună, şi va fi biserică sfântă, cu slujitori sfinţi şi curaţi şi plăcuţi Mie, iar turma se va deprinde să asculte glasul păstorului, aşa cum tu, poporul Meu, asculţi glasul Meu şi păzeşti cuvântul Meu întru legile sfinţeniei. Eu Mă voi arăta cu slava Mea, şi omul bisericii nu va mai minţi pe Dumnezeu. Eu Mă întorc ca să împlinesc Scripturile, şi omul bisericii nu crede în Scripturi şi nu Mă primeşte.

O, poporul Meu cel mic, n-am ce face cu cei mari. Omul mare stă în duhul lui. Omul mare face rele, dar cel mic stă ca pruncul, stă cum cere Domnul, căci Eu sunt Cel ce am grăit: *«Dacă nu veţi fi ca pruncii, nu veţi fi cu împărăţia cerurilor».*

Omul vrea carne, nu vrea cerul. Omul zice că Ilie proorocul a mâncat carne şi s-a dus la cer. Dar tu, omule care spui aşa, tu nu ştii de unde a mâncat şi ce fel de carne a mâncat Ilie prin corbii Mei. Omul se rătăceşte cu Scripturile în mână şi nu caută în ele mântuirea, nu caută să se uite bine în oglindă. Eu vreau să-i dau omului înapoi viaţa, şi omul nu caută spre Mine, dar am ieşit Eu spre el, şi să stai, poporul Meu, să stai bine în lucrul tău cu Mine, că am, tată, de împlinit cu tine cele din urmă Scripturi. Israele, Israele, să crezi, fiule, în Scripturi, că nimic străin n-am adăugat azi ţie prin învăţătura Mea cea proaspătă, nimic în afară de cele scrise în Scripturi.

Israele, să stai în lucrare de om nou, să stai cu Mine în tine şi să nu te laşi prins de grijile tale cele pentru viaţă. Am Eu grijă, fiule, numai tu să nu Mă superi, tată. Să Mă asculţi, poporul Meu, şi să stai curat la masa Mea, curat şi neamestecat, că mereu te-am învăţat să te deosebeşti cu Mine, fiule din Israel, dar nu pentru două, trei zile, ci până la venirea Mea. Îi este dor cerului să facă popas pe pământ, căci toţi sfinţii sunt vii şi dornici să vină cu Mine, că Eu vin cu zecile de mii de sfinţi, precum scrie în Scripturi.

Grăiesc vouă, fiilor străjeri peste Israel. Vegheaţi cu veghe sfântă, să nu stea poporul Meu în voile lui. Nu aşa se stă cu Mine, şi să stea poporul Meu cu Mine în voile Mele şi nu altfel. Fiilor străjeri, adunaţi-vă mereu în sfat ceresc şi cercetaţi mersul lui Israel şi staţi bine peste Israel în numele Meu, şi staţi cereşte peste poporul Meu. Eu aşa am spus: *«Pe cel pe care voi nu-l cunoaşteţi nici Eu nu-l cunosc».* Cine se ascunde în el, acela nu este cu voi, acela nu este cu Mine. Cine se ascunde, acela are ce ascunde, acela nu este curat şi nu iubeşte pe Dumnezeu. Aveţi grijă de mersul poporului Meu. Aveţi grijă cum împărţiţi viaţa cuvântului Meu la cei ce vin spre cuvântul Meu. Aveţi grijă mare cu cei ce au plecat şi care dau să vină iar, că aceia nu sunt curaţi. Aveţi grijă, tată, că se încearcă spărturi în zid. Cel ce a plecat, să stea la locul lui. Dacă vedeţi că dă să vină înapoi, să-i spuneţi să stea la locul lui întru pocăinţă, că Eu de lucru nu-i dau nimic unuia ca acela, ci să stea la locul lui întru pocăinţă până la venirea Mea şi să nu forţeze intrarea lui în poporul Meu.

O, fiilor străjeri, voiesc să fiţi una cu toţii în lucru şi să fiţi bine atenţi cu cei ce încearcă să facă spărturi pentru intrat. Mă uit bine şi văd locuri şubrede pe unde dau să intre înăuntru cei ce au întinat numele lucrării Mele. Aceia dacă vor să se scoale spre pocăinţă, să stea liniştiţi întru pocăinţă, aşa să le spuneţi. Eu cu unii ca aceia nu Mă pot sprijini întru nimic. Voi fiţi atenţi, voi fiţi veghetori pentru turma cea care stă cu Mine în ascultare şi în sfinţenie de duh şi de trup. Staţi în mare orânduială, staţi bine, fiilor, ca atunci când Stăpânul este aşteptat să Se întoarcă. Amin.

E zi de serbare cerească în Israel. E zi de sfat pentru veghea cea bună peste poporul Meu. O, Israele, să te laşi, fiule, sub veghe, să iubeşti veghea peste tine, căci cel ce nu are veghetor lângă el, acela este încercat de orice fel de vrăjmaş cu faţă ascunsă. Israele fiule, să stai în lumină, copile Israele. Să nu lucrezi, tată, la întuneric, că Eu descopăr în sfatul lui Israel mersul poporului Meu şi pun străjerii la veghe mare peste tine, Israele. Iubeşte lumina, copile scump, şi stai sub razele ei, căci Domnul Dumnezeul tău este lumina ta. Eu, Domnul, luminez prin întuneric, şi cu tine vreau să merg şi să fac din întuneric lumină, popor al luminii Mele. Amin, amin, amin.

20-07/02-08-1996